Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

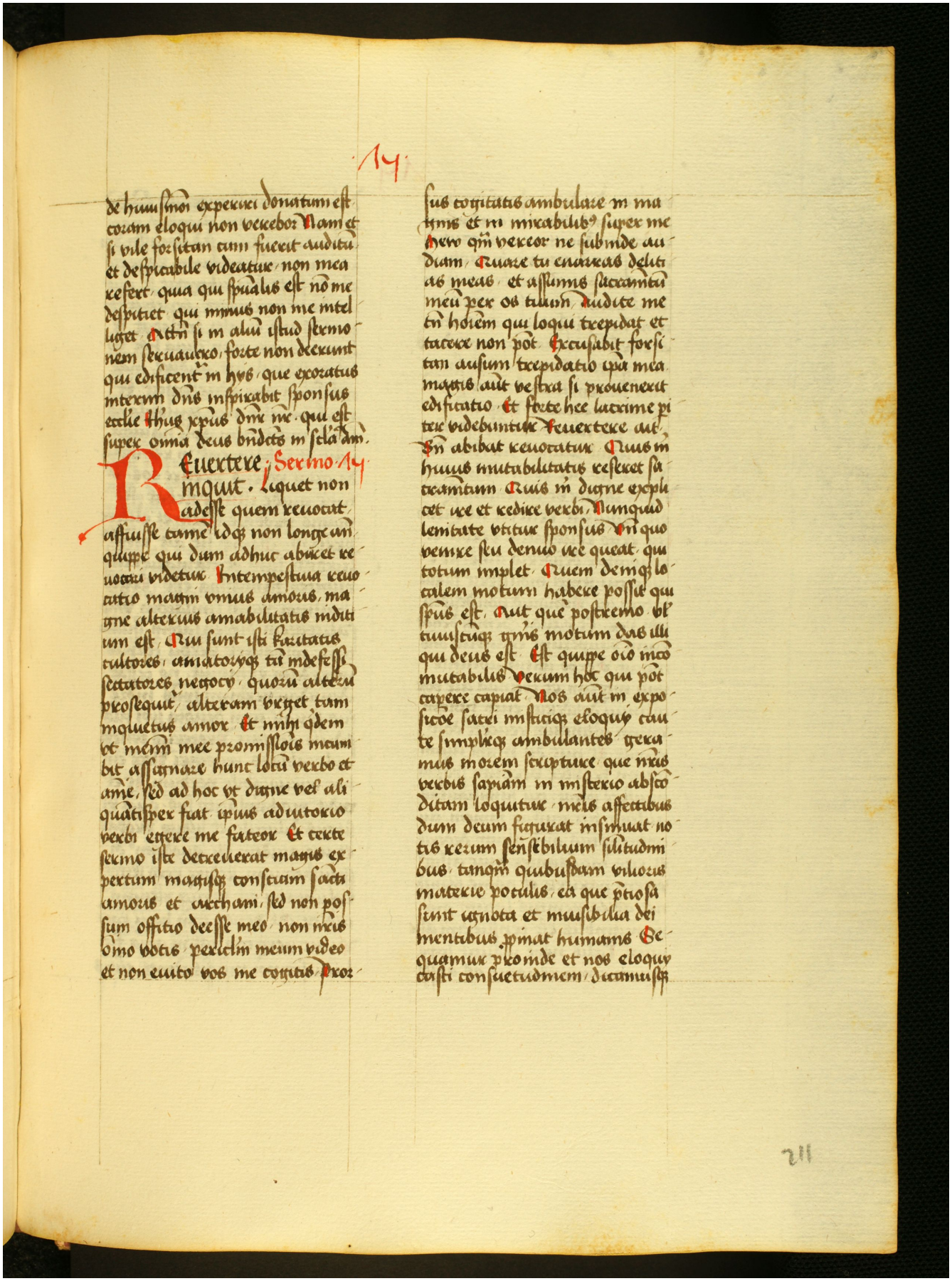

14

de humanorum expectari donatum est
coram eloqui non verebor. Nam et
si vile forsitan tam fuerit auditu
et despicabile videatur non mea
refert quia qui spiritalis est non me
despiciet qui minus non me intel
liget. Etenim si in alium istud sermo
nem seruauero forte non deerunt
qui edificent in hys que exoratus
interim dns inspirabit sponsus
ecclie Ihesus xpus dnr nr. qui est
super omnia deus benedictus in secla amen.

Reuertere. Sermo 14

Inquit. Liquet non
adesse quem reuocat
affuisse tamen idque non longe an
quippe qui dum adhuc abiicet re
uocari videtur. Intempestiua reuo
catio matrum omnis amoris, ma
gne alterius amabilitatis indici
um est. Nam sunt isti karitatis
cultores, amatoresque tui indefessi
sectatores, negocii quorum alterum
prosequit, alteram breget tam
inquietus amor. Et mihi quidem
vt memini mee promissionis meum
bit assumere hunc locum verbo et
ame, sed ad hoc vt digne vel ali
quatisper fiat ipsius adiutorio
verbi efferre me fateor. Et certe
sermo iste decenerat maius ex
pertum maiusque consciam sacri
amoris et archam, sed non pos
sum officio deesse meo non meis
omo votis periclim meum video
et non euito vos me cogitis. Proi
sus cogitatis ambulare in ma
ximis et in mirabilibus super me
hero quam vereor ne subinde au
diam. Quare tu enarrabis delicti
ta meas et assumis sacramentum
meum per os tuum audite me
tu hominem qui loqui trepidat et
tacere non potest. Excusabit forsi
tan ausum trepidatio qua mea
matris aut vestra si prouenerit
edificatio. Et forte hec lacrime pi
ter videbuntur. Reuertere aut
sin abiibat reuocatur. Quis in
hunc mutabilitatis cesserit sa
cramentum. Quis in digne expli
cet ice et redire verbi. Nunquid
lenitate vtitur sponsus vt quo
venire seu denuo ire queat. qui
totum implet. Quem denique lo
calem motum habere possit qui
spiritus est. Aut que postremo ob
tinuisque tymo motum das illi
qui deus est. Est quippe oio meo
mutabilis verum hoc qui pot
capere capiat. Nos autem in expo
sicoe sacri mysticique eloquii cau
te simplicique ambulantes greca
mus morem scripture que nris
verbis sapiam in mysterio absco
ditam loquitur. meis affectibus
dum deum figurat insinuat no
tis rerum sensibilium similitudi
bus tanquam quibusdam viliorus
materie potulis, ea que pirosa
sunt ignota et inuisibilia dei
mentibus primat humanis. Se
quamur proinde et nos eloquii
casti consuetudinem dicamusque

211